

- 3.2. грешка при прилагането на правото и очевидна грешка в преценката при констатацията, че Комисията не е превишила свободата си на преценка при прилагането на член 9, параграф 2 от основния регламент.
4. Грешка при прилагането на правото при констатацията, че Комисията не е длъжна да оповести данните за подбиването на цените и индикативни цени по отношение на сръбския износител. По-специално, Общият съд е допуснал:
- 4.1. грешка при прилагането на правото при констатацията, че задължението за зачитане на правото на защита не изисква оповестяване на данни за подбиването и занижаването на цените,
- 4.2. грешка при прилагането на правото при констатацията, че жалбоподателят в антидъмпингово разследване не може да се позовава на изискванията, произтичащи от задължението за зачитане на правото на защита, и
- 4.3. грешка при прилагането на правото при констатацията, че оспореният регламент е в съответствие с принципа на добра администрация, залегнал в член 41 от Хартата на основните права.

- (¹) Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1795 на Комисията от 5 октомври 2017 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои горещовалцовани плоски продукти от желязо, от нелегирани стомани или от други легирани стомани с произход от Бразилия, Иран, Русия и Украйна и за приключване на разследването по отношение на вноса на някои горещовалцовани плоски продукти от желязо, от нелегирани стомани или от други легирани стомани с произход от Сърбия (ОВ L 258, 2017 г., стр. 24).
- (²) Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 21).

Преюдициално запитване от Appeals Service Northern Ireland (Обединено кралство), постъпило на 7 април 2020 г. — VI/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Дело C-247/20)

(2020/C 313/11)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Appeals Service Northern Ireland

Страни в главното производство

Жалбоподател: VI

Ответник: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Преюдициални въпроси

- 1) Длъжно ли е дете, пребиваващо постоянно в Европейското икономическо пространство, да поддържа пълно здравно застрахователно покритие, за да запази правото си на пребиваване, както би следвало да прави в качеството на икономически самостоятелно лице съгласно член 4, параграф 1 от правилника от 2016 г.?
- 2) Неправомерно ли е изискването по член 4, параграф 3, буква b) от The Immigration (European Economic Area) Regulations 2016 (Правилник за имиграцията (Европейско икономическо пространство) от 2016 г.) — съгласно което условието за пълно здравно застрахователно покритие в Обединеното кралство за студент или за икономически самостоятелно лице е изпълнено по отношение на член 16, параграф 2, буква b), подточка ii) от The Immigration (European Economic Area) Regulations 2016 само ако въпросното покритие обхваща както това лице, така и всички съответни членове на неговото семейство — от гледна точка на правото на Съюза предвид член 7, параграф 1 от Директива 2004/38 (¹) и практиката на Съда на Европейския съюз, съдържаща се в точка 70 от решение Teixiera, C-480/08?

- 3) Считат ли се вследствие на констатацията, съдържаща се в точка 53 от решение Ahmad/Secretary of State for the Home Department [2014] EWCA Civ 988, действащите реципрочни договорености между Обединеното кралство и Ирландия по отношение на здравното застрахователно покритие в рамките на общата зона за пътуване за „реципрочни договорености“, които съответно представляват пълно здравно застрахователно покритие за целите на член 4, параграф 1 от правилника от 2016 г.?

- (¹) Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 2004 г., стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 15 юни 2020 г. — Thelen Technopark Berlin GmbH/MN

(Дело C-261/20)

(2020/C 313/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Thelen Technopark Berlin GmbH

Ответник: MN

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли от правото на Съюза, и в частност от член 4, параграф 3 ДЕС, член 288, параграф 3 ДФЕС и член 260, параграф 1 ДФЕС, че в рамките на текущо съдебно производство между частноправни субекти разпоредбите на член 15, параграф 1, параграф 2, буква ж) и параграф 3 от Директива 2006/123/ЕО относно услугите на вътрешния пазар (¹) пораждат директен ефект по такъв начин, че противоречащите на Директивата национални разпоредби на член 7 от германската Наредба за хонорарите на архитектите и инженерите (наричана по-нататък „Наредбата“), според които с някои изключения предвидените в Наредбата минимални ставки за дейности по проектиране и контрол на архитектите и инженерите са задължителни и споразумения за плащане на хонорар под минималните ставки в договори с архитекти и инженери са недействителни, вече не трябва да се прилагат?
- 2) Ако на първия въпрос бъде отговорено отрицателно:
- а) Представлява ли определянето на задължителни минимални ставки от Федерална република Германия за дейности по проектиране и контрол от архитекти и инженери в член 7 от Наредбата нарушение на свободата на установяване по член 49 ДФЕС или на други общи принципи на правото на Съюза?
- б) При утвърдителен отговор на въпрос 2 а): следва ли от едно такова нарушение, че в рамките на текущо съдебно производство между частноправни субекти националните разпоредби относно задължителни минимални ставки (тук: член 7 от Наредбата) вече не следва да се прилагат?

(¹) ОВ L 376, 2006 г., стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50.